

til at have et vist indseende med, at der skaffedes de nødvendige varer til landet . . .

I de senere år er situationen imidlertid blevet sådan ændret, at man i dag står over for en ny, en tredje periode. Medens *forsynings-situationen* er så lettet, at man må kunne ophæve de bemyndigelser, ministeren har haft på dette område, er vore forhold nu som i 1930erne præget af *valutariske vanskeligheder*, og man må anse det for nødvendigt, at vi fortsat har en lov, der af hensyn til vore valutaforhold muliggør en vis regulering af indførslen. Hertil kommer, at de mange års importregulering har påvirket vor industrielle struktur på en sådan måde, at en pludselig ophævelse af vor importregulering ville stille betydelige dele af vor industri over for endog meget store vanskeligheder . . .

De sidste års økonomiske politik har været præget af en *tendens i retning af større liberalisering*, målt på den måde, hvorpå vi sædvanligvis gør det, nemlig i procent af importen i 1948, er liberaliseringsprocenten over for EPU-landene nu oppe på 86. Tilbage er således kun en importregulering på 14 pct. af indførslen i 1948. I forhold til vor tids import drejer det sig dog om ca. 20 pct. Denne importregulering omfatter, som det vil være bekendt, fortrinsvis færdigvarer og visse halvfabrikata.

En liberalisering kan gennemføres dels ved, at import overføres fra bunden liste til fri, dels ved at man inden for den bundne listes rammer går over til en friere bevillingsudstedelse. Ofte vil det sidste kunne være en forberedelse til en egentlig frilisteordning. *Overførsel til friliste* er i løbet af det sidste par år praktisk talt gået i stå — jeg ser dog her bort fra de særlige ordninger på tekstilområdet. Derimod er der *inden for den bundne liste* sket en ikke uvæsentlig frigørelse, en liberalisering. At overførsel til friliste er gået i stå, hænger til dels sammen med, at Danmark, takket være vore meget lave toldsatser, har vanskeligt ved at foretage den sidste liberalisering, der ville åbne det danske marked fuldstændigt for udenlandsk konkurrence, uden at udlandets markeder, der ofte er beskyttet af høje toldmure, på tilsvarende måde ville blive åbnet for os. Vi har ikke den valutariske baggrund til at kunne gøre det, selv om vi eventuelt skulle have lyst til det.

Som bekendt foreligger der nu *nordiske og europæiske markedsplaner* og langt fremskredne tanker om et *frihandelsområde*, hvilket alt sammen gør det rimeligt at nære forventning om, at nogle af de toldmure, dansk afsætning støder på, vil blive nedbrudt, hvilket vil åbne muligheder for, at dansk importregulering yderligere vil kunne lempes noget. Jeg behøver ikke at fortælle, at disse markedsplaner endnu har en så vag form og Danmarks eventuelle tilslutning dertil er så usikker, at det umuliggør det at give nærmere meddelelse om den fremtidige importpolitik.

Inden for det vareområde, der er på bunden liste, kan der herske